

Rovviltnemnda i region 6 Midt-Norge
c/o Fylkesmannen i Nord-Trøndelag
Postboks 2600

7734 Steinkjer

Sendes på epost til fmntpost@fylkesmannen.no.

Deres ref.:

Vår ref.:

7870 Grong, 30.09.2017

Høringsuttalelse_revidering_forvaltnin
gsplan_rovvilt_region_6_UKAS_2017.
docx

Høringsuttalelse – revidering av forvaltningsplan for rovvilt i region 6 Midt-Norge

Vi vil først få takke for utsatt frist med å levere uttalelse.

Ulvig Kiær AS (UKAS) mener Norge huser for store bestander av de fire store rovdyrene bjørn, ulv, jerv og gaupe samt kongeørn, noe som fører til uakseptable forhold for landbruket. Forekomst av store rovdyr umuliggjør i dag utmarksbeite i store deler av Norge, og fører til store tap av beitedyr selv i områder som er definert som prioriterte beiteområder. Rovviltet reduserer også viltbestandene av f.eks elg, hjort og rådyr, som svekker næringsgrunnlaget til jaktrettshavere og etter hvert jaktmulighetene for jegerne.

Forvaltningsplanen for rovvilt skal sikre forutsigbarhet for landbruk og utmarksbaserte næringer, samt bidra til å sikre næringsdrift, herunder aktivt bruk av utmarksbeite. Det er umulig å sikre næringsdrift uten å både redusere bestandsmålene for rovviltartene samt innskrenke forvaltningsområdenes størrelse. «Forutsigbarhet» i seg selv har svært begrenset verdi. Dagens forutsigbarhet dreier seg om at all annen bruk av utmarka før eller seinere opphører på grunn av rovdyr.

Prinsippet om byrdefordeling innebærer at byrdene med de ulike rovviltartene skal fordeles geografisk. Indre Namdal tar en uforholdsmessig andel av totalbelastningen av rovdyr i region 6, med forvaltningsområder for både bjørn, jerv og gaupe. Det er med andre ord ikke rart sonopolitikken ikke fungerer, når hoveddelen av arealet er forvaltningsområde for en eller flere av rovviltartene. En svært stor andel av arealet i Nord-Trøndelag er beslaglagt med formål rovdyr. Det er på tide at politikerne tar ansvar og krever reduserte bestandsmål for rovdyr og reduserte rovdyrområder.

Det går klart fram av Rovviltforliket av 2011 at soneinndelingen må forvaltes tydelig: *«I prioriterte beiteområder skal uttak av dyr som gjør skade på beitedyr gjøres raskt, og i slike områder skal miljøforvaltningen i større grad enn i dag bidra til å effektivisere slikt uttak,*

www.ulvig-kiar.no

Sandøla Gård, Hengbruveien 43, 7870 Grong
Forstkandidat **Anders Kiær**
Sivilagronom **Anne Ulvig**
Skog- og utmarksforvalter **Knut J. Melum**

Tlf. 74 33 17 00
Mobil 976 93 570
Mobil 900 43 154
Mobil 948 96 007

E-post: post@ulvig-kiar.no
Foretaksnummer 986 531 491 MVA

uavhengig av om bestandsmålet er nådd. Det skal ikke være rovdyr som representerer et skadepotensiale i prioriterte beiteområder for husdyr og kalvingsområder for tamrein.» Vi forventer at Rovviltnemnda innenfor sitt mandat følger opp dette. For den som ønsker å tydeliggjøre forvaltningen, er det viktig å presisere at det er overhodet ikke behov for strengere forvaltning i rovdyrområdene. Det er derimot stort behov for å prioritere husdyr og andre interesser. Det trengs også større områder i Nord-Trøndelag, hvor det ikke er forvaltningsområde for noen rovdyrart.

Det må være samsvar mellom vedtatt politikk og forvaltning. I dag driver den sentrale miljøforvaltningen forvaltning «på egen hånd», på siden av vedtatt politikk. Dersom en bestand av rovvilt er over bestandsmålet, må dette følges opp gjennom uttak. I de områder der lisensfelling ikke fyller kvotene, skal miljøforvaltningen iht. Rovviltforliket sørge for at restkvoten tas ut. Grensene mellom forvaltningsområder for rovvilt og beiteprioriterte områder må praktiseres slik de er ment i Rovviltforliket, dvs. at det ikke skal benyttes såkalte «bufferoner» eller «randsoner» der uttak ikke tillates innenfor beiteprioriterte områder.

Det er helt uakseptabelt å etablere randsoner utenfor rovviltområdene. Dette er en snikutvidelse av rovdyrområder som fra før beslaglegger alt for mye areal. Dersom man mener det er behov for å etablere randsoner/bufferoner, må dette etableres *innenfor* forvaltningsområdene for rovdyr. Dette må da bli områder hvor rovdyra skal ha mindre vern, og tas ut, slik at de ikke går ut av sona med de belastninger det medfører i områdene på utsiden, som ikke skal ha rovdyrbelastninger.

Registreringsmetodikk

Registreringsmetodikken for store rovdyr baserer seg i stor grad på vanlige menneskers frivillige innrapporteringer av funn, men hvor observasjoner tillegges liten vekt. Dette betyr f.eks. at dersom antallet innleverte ekskrementprøver fra bjørn reduseres, vil det beregnes at bjørnebestanden i Norge synker. Ikke fordi bjørnebestanden er redusert, men simpelthen fordi det er levert inn færre prøver enn tidligere, blant annet pga. sviktende interesse blant befolkningen for å levere DNA-prøver til analyse. Vår oppfatning er at bjørnebestanden i Nord-Trøndelag nå er høyere enn noensinne i moderne tid.

Det er også vår oppfatning at problemet er ikke at man ikke får registrert rovdyr. Problemet, sett fra UKAS' side, er at den sentrale forvaltningen bevisst arbeider for at bestandstallene skal se lave ut. Da er det lettere å få gjennomslag for et strengt vern. Dette kan man gjøre ved at de modeller man arbeider etter, er laget på en slik måte at man kun registrerer minimumstall. Hva den vanlige bruker av utmarka registrerer, blir tillagt liten eller ingen vekt.

Punkter over forslag:

- Det skal ikke være potensielle skadegjørere i prioriterte beiteområder. Dvs. at dersom slike skadegjørere blir oppdaget i beiteområder, skal de fjernes, selv om de ikke har gjort skade ennå (før beitesesongen) – eller man ikke finner kadaver (i beitesesongen).

www.ulvig-kiar.no

Sandøla Gård, Hengbruveien 43, 7870 Grong
Forstkandidat **Anders Kiær**
Sivilagronom **Anne Ulvig**
Skog- og utmarksforvalter **Knut J. Melum**

Tlf. 74 33 17 00
Mobil 976 93 570
Mobil 900 43 154
Mobil 948 96 007

E-post: post@ulvig-kiar.no
Foretaksnummer 986 531 491 MVA

- Det må være en selvfølge at rovdyr som befinner seg innenfor gjerder for beitedyr, skal felles umiddelbart, enten av dyreeier eller andre. Dersom dyreeier ber om det, skal uttak skje i regi av kommunalt fellingslag eller SNO. Dette må gjelde også når inngjerdingen befinner seg i et forvaltningsområde for rovdyr. På samme måte må rovdyr som opererer nær bebyggelse eller tar husdyr nær bebyggelse, tas ut, uavhengig av områdestatus.
- Det viktigste forebyggende tiltaket er uttak av skadedyr før beiteslipp og før reinskalving.
- Både skadefelling og ekstraordinære uttak utført av kommunale skadefellingslag/SNO er svært ressurskrevende. Det er derfor svært viktig at lisensfellingsperiodene blir gjort så lange som mulig, samt at flest mulig virkemidler blir gjort tilgjengelig/lovlig for å effektivisere skade- og lisensfelling.
- Uttak av bjørn på vårsnø er et svært effektivt forebyggende tiltak for å hindre tap i beitesesongen i beiteprioriterte områder. Det må derfor tillates lisensfelling på våren. I tillegg kan perioden etter dagens jaktslutt 15. okt også by på gode sporingsforhold.
Forslag til lisensfellingsperiode av bjørn: 1. mars – 1. mai og 20. august – 23. des.
- På lik linje med at perioden for lisensfelling av bjørn ble endret til å begynne 21. august i 2011, bør dette også gjelde jerv. I noen områder kan da lisensfelling på bjørn og jerv kombineres med villreinjakt. Jerv må også kunne jaktes på ut mars, på lik linje med ulv og gaupe: **Forslag til lisensfellingsperiode av jerv: 20. august – 31. mars**
- Man må tillate løs på drevet halsende hund på lisensfelling og skadefelling på bjørn, jerv og ulv.
- Skadefelling er ikke jakt, og det er en selvfølge at man må tillate alle tiltak som kan gjøre uttaket mest mulig effektivt, enten det gjelder bruk av lys, kjøretøy eller andre midler.
- Forvaltningen av kongeørn bør legges til rovviltnemnda. Det må tillates skadefelling på kongeørn, uten at skadegjørende individ må identifiseres. Det er nå så mye ørn at det er på tide å åpne for jaktuttak. Det er helt meningsløst at enkelte arter skal være unntatt uttak – særlig når alle revir er fulle. Vi må kunne forvalte hele næringskjeden, også arter på toppen, som f.eks. ørn.
- I områder som ikke er definert som forvaltningsområde for en art, må det tillates kvotefri jakt på den aktuelle rovviltarten.
- Vi befinner oss langt fra ulvesona. Enhver ulv som dukker opp, skal straks fjernes. Det bør være kvotefri helårs jakt på ulv i områdene utenfor sona. Det finnes ingen norsk

eller skandinavisk ulv. Og det finnes ingen spesielt viktige individer av ulv, genetisk sett. Det er anslagsvis 100.000 ulv av samme stamme lengre østover.

Vår konklusjon:

Vår konklusjon er at dagens rovdyrstammer i Norge er alt for høye. Dette dreier seg om ikke utrydningstrua rovdyr, som fins i enorme antall videre østover. Til tross for gjentatte, mer balanserte vedtak i Stortinget, dreier forvaltningen seg om å sikre overlevelse av flest mulig rovdyr. Den todelte målsettingen fungerer ikke, fordi miljøforvaltningen ikke vil at den skal fungere. Vi ser gang på gang hvordan Klima- og miljødepartementet og Miljødirektoratet bevisst motarbeider Stortingets vedtak i den grad de er til fordel for andre interesser enn rovdyr. Rovdyrbelastningen gjør at utmarksbeitingen er på sterkt vikende front, også utenfor forvaltningsområdene for rovdyr, og etter hvert over hele landet. Der sauebeiting i utmark blir borte, må vi forvente å oppleve mer nærgående rovdyr, og skader f.eks. på storfe.

Dagens rovdyrforvaltning har en høy kostnad. I tillegg til de millioner som staten bruker, og det er ganske mange, bærer enkeltmennesker store byrder. Staten struper bevisst inn på erstatningene til sauebønder for rovdyrdrepte dyr, hvilket selvfølgelig er ganske effektivt for å avvikle saueholdet. Man får heller ikke betalt for beiterettigheter man ikke kan bruke. Det konstateres også at staten på den ene siden er opptatt av at det skal drives reindrift, og på den annen side påfører reindriften et ikke bærekraftig nivå av rovdyrskader.

I tillegg begrenser rovdyr i forskjellige varianter muligheten for å høste vilt, og dermed både jaktinteresser og næringsinteresser.

Det er heller ikke alle av oss som synes det er like trivelig å gå tur eller plukke bær når vi vet at det er store rovdyr i området. I tillegg kommer tap av livskvalitet for den som bekymrer seg for nærgående rovdyr og barna sine, eller som finner husdyra sine mer eller mindre kvestet av rovdyr.

Rovdyrpolitikken er ikke hogget i stein, og et vedtak står bare til neste vedtak fattes. Det er på tide at politikere rundt om i landet, som ser konsekvensene av rovdyrpolitikken, står opp for fylket sitt og krever en endret rovdyrpolitikk! Vi må ha færre store rovdyr av alle artene og mindre beslaglagte områder! Og det er ikke mer enn rett og rimelig at de som bærer belastningene skal ha full økonomisk kompensasjon for dette!

For Ulvig Kiær AS

Anne Ulvig

www.ulvig-kiar.no

Sandøla Gård, Hengbruveien 43, 7870 Grong

Forstkandidat **Anders Kiær**

Sivilagronom **Anne Ulvig**

Skog- og utmarksforvalter **Knut J. Melum**

Tlf. 74 33 17 00

Mobil 976 93 570

Mobil 900 43 154

Mobil 948 96 007

E-post: post@ulvig-kiar.no

Foretaksnummer 986 531 491 MVA